

**PROJECTE DE LLEI PER A LA CONSERVACIÓ DEL ESPAIS DE
RELLEVÀNCIA AMBIENTAL (LECO)**

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

Les Illes Balears compten amb un medi natural extraordinàriament ric, divers i singular. En el seu espai insular reduït coexisteixen les muntanyes amb les planures, ambdues confinades per una costa variada on s'alternen els penya-segats amb els sistemes dunars, les albuferes i els salobrars. Tots aquests ambients conserven hàbitats notables des del punt de vista naturalístic i paisatgístic. Parlam tant dels majestuosos alzinars dels vessants dels pujols com de les humils basses de les marines o les pletes aïllades al mig dels sementers. Cada un atresora diferents espècies animals i vegetals –sovint endèmiques de determinats territoris illencs– que contribueixen al manteniment de la biodiversitat insular. La presència de l'home en aquests indrets ha generat el que avui coneixem com el nostre paisatge, que fa de les Illes Balears un indret privilegiat amb uns valors que cal conservar. D'alguna manera, el seu estat actual és conseqüència d'aquesta relació mil·lenària. Es poden esmentar actuacions humanes que històricament han suposat la transformació de la majoria dels ambients, com és el cas de l'entramada i la construcció de marjades, la instal·lació de salines o la pastura. Recentment, aquestes actuacions han quedat en un segon pla davant l'empenta de la urbanització i l'abandonament de la pagesia.

La societat de les Illes Balears ha assolit la consciència de la necessitat de vetllar pels espais de valor ambiental rellevant, com a un mitjà per protegir i conservar el medi ambient en general. Aquesta preocupació s'ha traslladat als poders públics que tenen l'obligació d'adoptar les mesures necessàries per fer possible aquesta protecció, com és la declaració, planificació i gestió d'espais naturals sotmesos a algun nivell de protecció que comporta, a la vegada, la necessitat d'afrontar el debat social que suposa dur endavant aquestes iniciatives.

II

La Constitució espanyola recull a l'article 45 l'encomana als poders públics de vetllar per la utilització racional de tots els recursos naturals amb la finalitat de protegir i millorar la qualitat de vida i defensar i restaurar el medi ambient.

La Llei 1/1991, de 30 de gener, d'espais naturals i de règim urbanístic de les àrees d'especial protecció de les Illes Balears, va suposar, des de l'òptica de l'ordenació territorial i urbanística, un primer pas per dotar determinats espais d'un règim jurídic protector per tal d'evitar-ne la degradació.

L'article 149.1.23 atorga a l'Estat la competència exclusiva en matèria de legislació bàsica sobre el medi ambient, sense perjudici de les facultats de les comunitats autònomes d'establir normes addicionals de protecció. En aquest àmbit competencial es va promulgar la Llei estatal 4/1989, de 27 de març, relativa a la conservació dels espais naturals protegits i de la fauna i flora silvestres, en aplicació de la qual les Illes Balears han desenvolupant les seves actuacions en aquesta matèria. Després de 15 anys d'aplicació es fa necessari un adequat desplegament d'aquesta llei per concretar-ne determinats aspectes i, sobretot, s'ha fet imprescindible dotar aquesta matèria d'un

règim jurídic general que permeti afrontar els reptes que presenten les peculiaritats territorials i socioeconòmiques pròpies de les Illes Balears.

L'Estatut d'autonomia de les Illes Balears a l'article 11.7 estableix que correspon a la comunitat autònoma de les Illes Balears, en el marc de la legislació bàsica de l'Estat i, si pertoca, en els termes que aquesta estableixi, el desenvolupament legislatiu i l'execució en matèria de protecció del medi ambient, normes addicionals de protecció, espais naturals protegits i ecologia.

Quant al marc europeu, la Directiva 92/43/CE del Consell, de 21 de maig, relativa a la conservació dels hàbitats naturals i de la flora i fauna silvestres, posa en marxa la Xarxa ecològica europea denominada "Natura 2000". Aquesta xarxa està integrada per les zones d'especial protecció per a les aus (ZEPA) designades sota les determinacions de la Directiva d'aus 79/409/CEE, relativa a les aus silvestres, i per les zones d'especial conservació (ZEC) derivades de la Directiva hàbitats esmentada, que es declararan una vegada aprovada la llista de llocs d'importància comunitària (LIC) proposats per les Illes Balears.

III

L'aplicació d'un règim de protecció a determinats espais naturals en relació amb la seva rellevància ambiental ha de respondre a tres finalitats principals: conservació de la natura, promoció i desenvolupament socioeconòmic, i dotació d'indrets d'esbarjo i gaudi de la ciutadania. La vocació del territori ha de determinar quin d'aquests tres aspectes ha de prevaler en cada una de les declaracions que es facin, sempre dins l'objectiu irrenunciable de la preservació de la biodiversitat i, per tant, tenint en compte que representen una gran reserva d'espècies, hàbitats i paisatges que compleixen alhora una funció destacable des del punt de vista cultural, educatiu i científic.

Per això s'ha creat una figura nova dins la categoria dels espais naturals protegits com és la de paratge natural, configurat com espai on el desenvolupament socioeconòmic compatible amb la conservació dels seus valors naturals en constitueix l'element dinamitzador. La posició de l'Administració davant els usos i les activitats compatibles no ha de ser de mera tolerància, ben al contrari, els ha de promoure i incentivar demostrant que poden ser rendibles en termes econòmics. Per poder aconseguir aquest objectiu l'Administració ha de comptar amb la col·laboració i complicitat dels propietaris i titulars de drets que d'una manera conjunta han de fer possible la preservació d'aquests espais per a generacions futures.

Amb la declaració d'espais sotmesos a règim de protecció el debat històric a les Illes Balears s'ha desenvolupat en termes de confrontació entre conservació *versus* desenvolupament, interès públic *versus* interès privat, gaudi públic *versus* propietat privada, entre d'altres. L'Administració ambiental no pot ser aliena a aquestes dicotomies, ben al contrari ha d'assumir el paper de tutora de la conservació i de medidora entre els actors implicats i ha de suportar les càrregues d'aquesta mediació, posant els mecanismes i els instruments per a garantir l'equilibri entre l'interès públic i el privat.

Per la seva banda la Llei distingeix les categories d'espais naturals protegits de les figures de protecció pròpies de la Xarxa ecològica europea "Natura 2000", ateses les peculiaritats que imposa la normativa comunitària

En definitiva aquesta Llei pretén cobrir les mancances de regulació en matèria de protecció d'espais de rellevància ambiental de les Illes Balears i complir amb les exigències comunitàries de protecció de la Xarxa ecològica europea "Natura 2000".

IV

Aquesta Llei està estructurada en set títols i diverses disposicions addicionals, transitòries i finals. El títol I recull les disposicions generals i s'hi fixen l'objecte, la finalitat i els principis inspiradors, deures de col·laboració i mesures de foment, com també es crea el Consell Assessor d'Espais de Rellevància Ambiental.

El títol II tracta de l'ordenació dels recursos naturals, completa la regulació bàsica estatal i regula el procediment per a l'aprovació dels plans d'ordenació dels recursos naturals.

L'extens títol III, dividit en sis capítols, regula els espais naturals protegits. El capítol I fixa les diferents categories d'espais naturals protegits i crea en l'àmbit de les Illes Balears dues noves categories: el paratge natural i l'àrea d'interès científic; i distingeix la reserva natural integral i la reserva natural especial. El capítol II estableix el règim general d'usos i zonificació. Seguidament, el capítol III escomet el procediment de declaració de cada una d'aquestes categories, amb la novetat que per a parcs, reserves naturals i paratges naturals n'estableix la declaració per llei o per acord del Consell de Govern quan es compti amb la majoria de la propietat privada. El tret més destacat del capítol IV quant als efectes de la declaració és la important modulació del dret de tempteig i retracte. En el capítol V es regula el contingut dels plans rectors d'ús i gestió i de les normes de protecció de les diferents categories. Finalment el capítol VI tracta el tema de la gestió ambiental dels espais naturals protegits en el qual es preveu la constitució d'autoritats de gestió amb participació d'altres administracions públiques i representants de titulars de drets dins els espais naturals protegits, així com l'existència de juntes assessores en els parcs, reserves i paratges naturals.

El títol IV incorpora el règim jurídic propi dels llocs que integren la Xarxa ecològica europea "Natura 2000": les zones especials de conservació i les zones d'especial protecció per a les aus. A aquest efecte recull que es declaren per acord del Consell de Govern i preveu el règim de l'avaluació de les repercussions dels plans o projectes en aquests llocs.

El títol V estableix els òrgans competents de la comunitat autònoma de les Illes Balears pel que fa als procediments de declaració, gestió i planificació dels parcs nacionals.

En el títol VI es recullen diverses disposicions relatives, amb caràcter general, als espais de rellevància ambiental, i en particular als espais naturals protegits, i es preveu la possibilitat de subscriure convenis i servituds d'interès mediambiental.

L'últim títol, el VII, estructurat en tres capítols, instaura el règim d'infraccions, sancions i policia administrativa. La potestat sancionadora i la facultat inspectora en les

matèries regulades en aquesta Llei és l'objecte del capítol I. D'altra banda el capítol II tipifica les infraccions sobre la base de la legislació bàsica estatal i incorpora altres conductes que atempten contra la integritat dels espais de rellevància ambiental de les Illes Balears. El capítol III preveu les sancions, no només de caràcter pecuniari, que es poden imposar per la comissió de les infraccions i els criteris de gradació d'aquestes.

En les disposicions addicionals es preveu la possibilitat de cessió a les administracions públiques de béns ubicats en espais de rellevància ambiental en pagament de deutes, es regulen determinades situacions respecte dels espais naturals existents amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei i es modifica un article de la Llei 6/1999 de 3 d'abril, de les Directius d'ordenació territorial. La disposició derogatòria aclareix el règim jurídic que resta vigent i d'entre les disposicions finals destaca la possibilitat d'actualització de l'import de les sancions per via reglamentària.

TÍTOL I. DISPOSICIONS GENERALS

Article 1. Objecte

1. Aquesta Llei, en exercici de les competències mediambientals que recull l'article 11.7 de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears, té per objecte establir el règim jurídic general per a la declaració, protecció, conservació, restauració, millora i l'adequada gestió dels espais de rellevància ambiental de les Illes Balears.
2. Constitueixen els espais de rellevància ambiental de les Illes Balears els espais naturals protegits i els llocs de la Xarxa ecològica europea "Natura 2000" declarats de conformitat amb el que preveu aquesta Llei.

Article 2. Finalitat i principis inspiradors

1. La finalitat d'aquesta Llei és la protecció dels espais de rellevància ambiental i la promoció del seu desenvolupament sostenible, fent compatible la conservació dels recursos naturals amb el seu aprofitament ordenat tenint en compte els drets de la ciutadania i el seu progrés socioeconòmic.
2. Els principis inspiradors d'aquesta Llei són :
 - a) El manteniment dels processos ecològics essencials i dels sistemes vitals bàsics.
 - b) La preservació de la varietat, singularitat i bellesa dels sistemes ecològics naturals i del paisatge, amb especial esment als endemismes de les Illes Balears.
 - c) L'aprofitament sostenible de la biodiversitat i la utilització racional dels recursos naturals per al bé de les generacions presents i futures.
 - d) La promoció social, econòmica i cultural de les zones d'influència dels espais de rellevància ambiental, amb el foment d'usos i activitats tradicionals i complementàries garantint el desenvolupament sostenible.
 - e) El reconeixement de la col·laboració amb els propietaris i la resta de titulars de drets com una eina necessària per a la conservació dels espais de rellevància ambiental.
 - f) L'estímul de la màxima participació dels propietaris i altres titulars de drets afectats en la declaració i en la gestió d'una zona protegida.

- g) La promoció de la formació i de la investigació en matèria mediambiental.
 - h) El garantiment per part dels poders públics del gaudi públic ordenat dels espais de rellevància ambiental sempre respectant els drets dels propietaris i altres titulars de drets.
3. Per al millor assoliment d'aquests principis i finalitats, l'Administració ambiental pot subscriure acords o convenis per tal d'establir mesures de conservació i de gestió.
 4. Les administracions públiques han d'habilitar els mecanismes financers per a l'adequada consecució de les finalitats esmentades.

Article 3. Deures de col·laboració

1. Tothom té el deure de respectar els espais de rellevància ambiental i l'obligació de reparar el dany que hi causi.
2. Els propietaris i altres titulars de drets sobre terrenys inclosos en els espais de rellevància ambiental han de prestar a l'Administració la col·laboració necessària per a l'assoliment dels objectius d'aquesta Llei.
3. La declaració d'un espai de rellevància ambiental no suposa l'obligació dels titulars de suportar l'accés públic a la propietat, ni la pèrdua de la gestió ordinària de les seves finques.
4. L'Administració, en els termes que acordi amb els propietaris i altres titulars de drets, ha d'habilitar, quan procedeixi, els itineraris i les zones per al gaudi públic d'aquests espais.

Article 4. Finançament

1. El Govern de les Illes Balears ha d'habilitar els mitjans humans, materials i econòmics necessaris per al compliment d'allò que disposa aquesta Llei.
2. Amb caràcter general, les vies de finançament són les següents:
 - a) La previsió ordinària dels Pressupostos de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.
 - b) Els recursos procedents de l'Administració de l'Estat i altres administracions públiques via conveni o transferència.
 - c) Els crèdits derivats de programes procedents de fons europeus.
 - d) Les aportacions o donacions de persones físiques o jurídiques.

Article 5. Accions de foment

1. El Govern de les Illes Balears ha d'impulsar l'establiment de línies de subvencions, ajudes públiques i mesures compensatòries per les àrees afectades per l'existència d'espais de rellevància ambiental per tal de promoure'n el desenvolupament sostenible.
2. Així mateix s'ha de fomentar la cooperació amb els propietaris per a la realització de tasques que redundin en la conservació.

Article 6. Consell Assessor d'Espais de Rellevància Ambiental

1. Es crea el Consell Assessor d'Espais de Rellevància Ambiental de les Illes Balears, el qual, en la seva condició d'òrgan consultiu col·legiat de caràcter científic, ha de tenir com a funció principal informar, quan així s'estableixi, sobre els projectes de disposicions en matèria d'espais de rellevància ambiental i

assessorar l'Administració ambiental en la presa de decisions quan li ho requereixi.

2. Reglamentàriament s'ha de desplegar la composició i el règim de funcionament d'aquest Consell Assessor.

TÍTOL II. DE L'ORDENACIÓ DELS RECURSOS NATURALS

Article 7. Els plans d'ordenació dels recursos naturals

1. Per tal d'adequar la gestió dels espais de rellevància ambiental als principis inspiradors d'aquesta Llei, el Govern de les Illes Balears ha de planificar els recursos naturals mitjançant plans d'ordenació dels recursos naturals.
2. L'objecte, els efectes i el contingut mínim dels plans d'ordenació dels recursos naturals són els establerts a la Llei 4/1989, de 27 de març, de conservació dels espais naturals i de la flora i fauna silvestres.
3. Dins el marc del que preveuen els apartats 2 i 3 de l'article 5 de la Llei 4/1989 esmentada, el grau de densitat normativa de la regulació del Pla d'ordenació dels recursos naturals ha de ser respectuós, dins l'àmbit terrestre, amb la competència en matèria de l'ordenació del territori i urbanisme i, dins l'àmbit marí amb la competència en matèria de pesca marítima.
4. Els plans d'ordenació dels recursos naturals poden regular, en funció de la capacitat de càrrega i els objectius de conservació de l'espai, la possibilitat d'admetre, a més d'activitats del sector primari, altres usos compatibles amb els objectius de conservació.
5. El Pla d'ordenació de recursos naturals ha de contenir un estudi de la viabilitat dels sectors econòmics i ha d'identificar i assenyalar les mesures per al foment i la promoció de l'espai. Igualment ha d'establir l'estratègia de comunicació i els mecanismes d'informació i assessorament a la població afectada.

Article 8. Protecció cautelar

1. Durant la tramitació del procediment per a l'aprovació d'un pla d'ordenació dels recursos naturals no es poden dur a terme actes que suposin una transformació sensible de la realitat física i biològica que pugui arribar a fer impossible o dificultar de forma important la consecució dels objectius del pla.
2. Una vegada iniciat el procediment d'elaboració i aprovació d'un pla d'ordenació dels recursos naturals i fins que no se'n produeixi l'aprovació no es pot atorgar cap autorització, llicència o concessió que habiliti per dur a terme actes de transformació sensible de la realitat física o biològica, sense un informe favorable de l'Administració ambiental. Aquest informe només pot ser desfavorable quan en l'actuació pretesa concorre alguna de les circumstàncies a què fa referència l'apartat anterior.
3. La conselleria competent en matèria de medi ambient ha d'emetre l'informe a què fa referència l'apartat anterior en un termini màxim de seixanta dies, i s'entén favorable si no és emès en aquest termini.
4. L'acte d'inici del procediment caduca transcorreguts vint mesos, comptadors des de la data de l'esmentat acte, sense que s'hagi aprovat definitivament el Pla d'ordenació dels recursos naturals.

Article 9. Procediment d'elaboració

1. Correspon a la conselleria competent en matèria de medi ambient la formulació i la redacció dels plans d'ordenació dels recursos naturals, per a la qual cosa es

- poden constituir equips redactors multidisciplinars i representatius de tots els sectors afectats.
2. Els plans d'ordenació dels recursos naturals s'han d'aprovar per decret del Govern de les Illes Balears i s'han de tramitar d'acord amb el procediment específic conformat pels tràmits següents:
 - a) L'inici del procediment correspon al Consell de Govern mitjançant acord pres a proposta del conseller competent en matèria de medi ambient. S'ha d'adjuntar a la proposta un estudi complet dels valors ambientals, etnològics i d'altre tipus i el corresponent avantprojecte de regulació.
 - b) L'acord d'inici s'ha de notificar a les administracions territorials afectades i, per tal de comunicar-lo als interessats, s'ha de publicar en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears* i com a mínim en dos dels diaris de major tirada de l'illa corresponent, sense perjudici d'altres accions de difusió que es considerin adients.
 - c) L'avantprojecte s'ha de sotmetre a audiència dels titulars de drets i interessos legítims per mitjà de les organitzacions i/o entitats reconegudes per la llei que els agrupin o els representin, i a consulta dels interessos socials i institucionals afectats i de les associacions que persegueixin els principis i els objectius que preveu aquesta Llei.
 - d) S'ha d'obrir un període de participació amb la resta de conselleries i amb les administracions amb competències en matèria d'ordenació territorial i urbanística que s'ha de materialitzar mitjançant l'emissió d'un informe.
 - e) S'ha de sotmetre a informació pública per un període, com a mínim, d'un mes. L'obertura d'aquest període s'ha d'anunciar en el *Butlletí Oficial de les Illes Balears*, en el tauler d'anuncis dels consells insulars i dels ajuntaments afectats i en un mínim de dos dels diaris de major tirada de l'illa corresponent.
 - f) Finalment el projecte de pla d'ordenació dels recursos naturals ha de ser sotmès preceptivament als següents informes:
 - L'informe del Consell Assessor d'Espais de Rellevància Ambiental.
 - L'informe dels serveis jurídics de la Conselleria de Medi Ambient.
 - L'informe de la Comissió de Coordinació de Política Territorial.
 - L'informe de la Secretaria General el qual ha de referir-se a la correcció del procediment seguit i a la valoració de les al·legacions presentades.
 3. Per a la modificació dels plans d'ordenació dels recursos naturals s'ha de seguir el mateix procediment que per a la seva aprovació.

TÍTOL III. DELS ESPAIS NATURALS PROTEGITS

CAPÍTOL I. CATEGORIES D'ESPAIS NATURALS PROTEGITS

Article 10. Concepte

Són espais naturals protegits les zones terrestres i marines de les Illes Balears que siguin declarades com a tals en la forma prevista en aquesta Llei atenent la representativitat, singularitat, fragilitat o interès dels seus elements o sistemes naturals.

Article 11. Categories

Els espais naturals protegits de les Illes Balears es classifiquen, en funció dels béns i valors la protecció dels quals es pretén, en les categories següents:

- a) Parcs naturals
- b) Paratges naturals
- c) Reserves naturals, que poden ser integrals i especials.
- d) Monuments naturals
- e) Paisatges protegits
- f) Àrees d'interès científic temporal.

Article 12. Parcs naturals

Són els espais naturals relativament extensos, no transformats sensiblement per l'explotació o ocupació humana que, en consideració a la bellesa de la seva fauna, flora i gea en conjunt, constitueixen una mostra del patrimoni natural de les Illes Balears. La declaració d'un parc natural té per objecte la preservació del seus recursos naturals per a la investigació científica, les finalitats educatives i el gaudi públic de forma compatible amb la seva conservació. No hi tenen cabuda les construccions ni les edificacions de nova planta per a usos residencials o d'altres aliens a la seva finalitat.

Article 13. Paratges naturals

Són els espais naturals relativament extensos en què coexisteixen activitats agrícoles, ramaderes o pesqueres, de transformació agrària i activitats d'altres sectors econòmics que fan compatible la conservació amb el seu desenvolupament sostenible, configurant un paratge de gran interès ecocultural que fa necessària la seva conservació. La declaració d'un paratge natural té per objecte la conservació de tot el conjunt i, alhora, la promoció del desenvolupament harmònic de les poblacions afectades i la millora de les seves condicions de vida, no essent compatibles els altres usos que siguin aliens a aquestes finalitats.

Article 14. Reserves naturals

1. Les reserves naturals són els espais la declaració dels quals persegueix la protecció d'ecosistemes, de comunitats o d'elements biològics que, per la seva raresa, fragilitat, importància o singularitat, requereixen un tractament especial.
2. Les reserves naturals poden ser de dos tipus:
 - a) Reserves naturals integrals. Són els espais de dimensió moderada que per la seva fragilitat i importància cal preservar de manera integral amb tots els seus elements biòtics i abiòtics, com també tots els processos ecològics naturals que s'hi produeixen, no essent compatibles ni els usos ni l'ocupació humana aliena a finalitats científiques.
 - b) Reserves naturals especials. Són els espais de dimensió moderada reservats a la preservació d'hàbitats especialment singulars, espècies concretes, formacions geològiques o processos ecològics naturals d'interès especial, on s'admet un ús humà moderat de caràcter tradicional, un ús educatiu i científic i un ús de visita degudament controlat.

Article 15. Monuments naturals

Són monuments naturals els espais o elements de la naturalesa constituïts per formacions de notòria singularitat, raresa o bellesa, que mereixen una protecció

especial. Es consideren monuments naturals les formacions geològiques, els elements hidrològics, les formacions biològiques, els jaciments paleontològics i altres elements de la geografia física que reuneixen un interès especial per la singularitat o la importància dels seus valors científics, culturals o paisatgístics.

Article 16. Paisatges protegits

Els paisatges protegits són aquelles zones concretes del medi natural que, pels seus valors estètics i culturals, siguin mereixedors d'una protecció especial.

Article 17. Àrea d'interès científic

Són els llocs, generalment aïllats i de dimensions reduïdes, en els quals es troben elements naturals determinats d'interès científic, espècimens o poblacions animals o vegetals amenaçades o mereixedores de mesures específiques de conservació temporals o permanents.

CAPÍTOL II. RÈGIM GENERAL D'USOS I ZONIFICACIÓ

Article 18. Usos i aprofitaments

1. L'ús i l'aprofitament dels béns i recursos inclosos en l'àmbit d'un espai natural protegit s'ha de realitzar de manera que resulti compatible amb la conservació dels valors que fonamenten la seva declaració.
2. Dins l'àmbit d'un espai natural protegit els usos poden ser permesos, autoritzables o prohibits.
3. Els instruments de planificació o les normes de protecció de cada espai natural protegit establiran la classificació dels usos en aquestes tres categories.
4. Les referències a l'autorització d'usos s'entenen sense perjudici que hagin de ser objecte de llicència urbanística, declaració d'interès general o autorització administrativa de qualsevol altra classe.

Article 19. Usos permesos

1. Els usos permesos són aquells que per la seva pròpia naturalesa són compatibles amb els objectius de protecció de cada categoria d'espai natural protegit.
2. Amb caràcter general, es consideren usos o activitats permesos els agrícoles, ramaders, forestals, i pesquers tradicionals i altres no tradicionals que siguin compatibles amb la finalitat i els objectius de protecció de cada espai natural.
3. Els usos o activitats permesos no necessiten autorització de la conselleria competent en matèria de medi ambient, sense perjudici del que estableix l'apartat 4 de l'article anterior.

Article 20. Usos prohibits

1. Són usos prohibits els declarats com a tals en els instruments de planejament mediambiental, en raó de la seva incompatibilitat amb la protecció i per suposar un perill actual, directe o indirecte, per a l'espai natural protegit o qualsevol dels seus elements i valors.
2. En cap cas no es poden adquirir per silenci administratiu facultats o drets, ni llicències, ni concessions que comportin usos prohibits en aquesta llei o en les normes i plans que la despleguin.

Article 21. Usos autoritzables

1. Es consideren usos o activitats autoritzables els previstos com a tals en els instruments de planejament mediambiental per ser, sota determinades condicions, tolerables per al medi natural sense deteriorament dels seus valors, com també tots els usos no definits com a permesos o prohibits.
2. Dins l'àmbit territorial dels espais naturals protegits, l'autorització, llicència o concessió d'usos i activitats correspon als òrgans competents per raó de la matèria, els quals han de sol·licitar amb caràcter preceptiu, abans de resoldre, informe a l'òrgan competent en matèria d'espais naturals protegits.
3. L'informe ha de limitar els seus pronunciaments a l'adequació de l'ús o activitats pretesos amb els objectius de protecció sobre la base de les disposicions contingudes en els instruments de declaració o planificació previstos en aquesta Llei i s'ha d'evacuar en el termini d'un mes des que l'expedient complet tengui entrada al registre de l'esmentat òrgan.
4. Aquest informe serà vinculant, quant als aspectes esmentats a l'apartat anterior, quan sigui desfavorable a l'ús pretès o imposi condicions fonamentades en les disposicions dels instruments de planificació o declaració previstos en aquesta Llei.
5. És nul·la de ple dret l'autorització, llicència o concessió atorgada contravenint l'informe esmentat a l'apartat anterior.

Article 22. Zonificació dels espais naturals protegits

En l'àmbit territorial dels espais naturals protegits, en funció de les característiques de cada categoria, s'han d'establir zones diferenciades d'acord amb la següent classificació:

- a) Zones d'exclusió. Estan constituïdes per aquelles àrees amb major qualitat biològica o que continguin els elements biòtics o abiòtics més fràgils, amenaçats o representatius. L'accés a aquestes zones ha de ser regulat atenent finalitats científiques, educatives o de conservació.
- b) Zones d'ús limitat. Integren aquelles àrees amb una alta qualitat biològica o elements fràgils o representatius en les quals els objectius de conservació admeten un ús públic reduït amb mitjans tradicionals, sense instal·lacions permanents.
- c) Zones d'ús compatible. S'han de delimitar amb aquesta denominació les zones en què les característiques del medi natural permetin la compatibilització de la conservació amb els usos agraris, forestals, ramaders, cinegètics i pesquers tradicionals així com usos educatius, recreatius i altres complementaris compatibles amb els objectius de conservació.
- d) Zones d'ús general. Constituïdes per aquelles superfícies que, en raó de la menor qualitat relativa dins l'espai natural protegit, o per la seva capacitat d'admetre un major nombre de visitants, puguin servir per a la ubicació d'instal·lacions, activitats i serveis que redundin en benefici de les comunitats locals integrades o pròximes a l'espai natural.

CAPÍTOL III. PROCEDIMENT DE DECLARACIÓ

Article 23. Declaració de parcs, paratges i reserves naturals

1. Els parcs naturals, els paratges naturals, les reserves naturals integrals i les reserves naturals especials es declaren per Llei del Parlament de les Illes Balears.
2. Això no obstant, la declaració d'aquestes figures es pot fer per acord del Consell de Govern quan els terrenys inclosos en la seva delimitació siguin propietat d'una entitat pública o, tractant-se de terrenys de titularitat privada, siguin aportats voluntàriament pels propietaris que representin més de la meitat de la superfície de titularitat privada.
3. Prèviament a la declaració de parcs, paratges i reserves naturals s'ha d'elaborar i aprovar el corresponent Pla d'ordenació dels recursos naturals. Excepcionalment, es poden declarar aquestes figures, sense l'aprovació prèvia del Pla d'ordenació dels recursos naturals, quan concorrin circumstàncies que ho justifiquin les quals s'han de fer constar expressament. En aquest cas, s'ha de tramitar i s'ha d'aprovar el corresponent pla d'ordenació en el termini d'un any des de la declaració de parc, paratge o reserva natural, transcorregut el qual quedarà sense efecte l'acte de declaració.
4. En els espais naturals protegits que s'hagin de declarar per llei, els efectes del Pla d'ordenació dels recursos naturals prèviament aprovat queden condicionats a l'efectiva entrada en vigor de la llei de declaració. Això no obstant, el Govern pot establir l'aplicació provisional, des de l'aprovació del projecte de llei i mentre duri la tramitació parlamentària, de totes o alguna de les disposicions del Pla d'ordenació dels recursos naturals. Aquestes mesures, en el seu cas, decauran transcorreguts dos anys des de l'aprovació del projecte de llei sense que la llei hagi entrat en vigor.

Article 24. Declaració de les figures restants

Els monuments naturals, els paisatges protegits i les àrees d'interès científic es declaren per acord del Consell de Govern. L'acte de declaració s'ha de limitar a determinar la categoria d'espai natural protegit i a delimitar-ne l'àmbit territorial.

Article 25. Procediment

1. L'acte de declaració ha de seguir els mateixos tràmits previstos a l'article 9.2 d'aquesta Llei.
2. No serà necessària aquesta tramitació quan l'acte de declaració trobi el seu assentament en la proposta continguda en un pla d'ordenació dels recursos naturals aprovat prèviament, sense perjudici d'allò que estableix l'apartat següent.
3. Els instruments de declaració que continguin, a més, qualsevol tipus de regulació o règim jurídic, s'han d'aprovar per decret del Govern i han de seguir el procediment específic establert a l'article 9.2

CAPÍTOL IV. EFECTES DE LA DECLARACIÓ

Article 26. Declaració d'utilitat pública

La declaració d'un espai natural protegit comporta la declaració d'utilitat pública i interès social, a efectes expropiatoris, dels béns i drets afectats.

Article 27. Dret de tempteig i retracte

1. La declaració d'un espai natural protegit comporta la facultat de l'Administració competent per a l'exercici dels drets de tempteig i retracte en les transmissions oneroses de terrenys ubicats en el seu àmbit territorial.
2. El transmetent ha de notificar fefaentment a l'Administració les condicions essencials de la transmissió pretesa o, en el seu cas, còpia fefaent de l'escriptura pública en què s'hagi instrumentat la transmissió. El dret de tempteig es pot exercir en el termini de tres mesos i el de retracte en el d'un any, ambdós comptadors des de la comunicació, que s'ha de fer en tot cas i que és un requisit necessari per a la inscripció de la transmissió en el Registre de la Propietat.
3. Els drets de tempteig i retracte no s'han d'exercir en relació a les transmissions següents:
 - En les transmissions de finques de superfície inferior a 100 hectàrees, qualsevol sigui la categoria i zonificació.
 - En les transmissions de finques ubicades en les zones d'ús compatible i d'ús general dels paratges naturals, i
 - En les transmissions de finques en relació amb les quals els transmetent hagi formalitzat amb l'Administració acords o convenis de gestió o conservació en els quals se subrogui l'adquirent.

En el cas de finques que compleixin parcialment els dos darrers supòsits anteriors, el dret de tempteig i retracte no s'exercirà si la major part de la finca queda afectada per alguna de les causes d'exclusió esmentades.

CAPÍTOL V. PLANIFICACIÓ DELS ESPAIS NATURALS PROTEGITS

Article 28. Instruments de planificació

Sota les prescripcions dels plans d'ordenació dels recursos naturals, quan la seva existència sigui obligatòria, la planificació dels espais naturals protegits s'ha de fer mitjançant els següents instruments:

- a) Els plans rectors d'ús i gestió dels parcs naturals, dels paratges naturals i de les reserves naturals.
- b) Les normes de protecció dels monuments naturals, dels paisatges protegits i de les àrees d'interès científic.

Article 29. Naturalesa i efectes

1. Els plans rectors d'ús i gestió despleguen les directrius del Pla d'ordenació dels recursos naturals i estableixen la previsió de les actuacions que s'han de dur a terme, en particular les relatives a investigació, ús públic i protecció i millora dels valors ambientals.
2. Els plans rectors d'ús i gestió tenen caràcter vinculant per a les administracions i els particulars i prevalen sobre el planejament territorial i urbanístic. Quan les seves determinacions són incompatibles amb la normativa territorial i urbanística en vigor, aquesta última s'ha de revisar d'ofici per adaptar-la a les prescripcions del Pla d'ús i gestió.

Article 30. Contingut

1. Els plans rectors d'ús i gestió han de contenir almenys:

- a) La zonificació de l'espai d'acord amb les disposicions del Pla d'ordenació dels recursos naturals amb delimitació dels usos prioritaris a cada zona.
 - b) Les normes de regulació d'usos i activitats, per al cas que sigui necessari completar les del Pla d'ordenació dels recursos naturals.
 - c) Els criteris i les normes generals de protecció, gestió i millora dels valors naturals, especialment quant a l'aprofitament dels recursos naturals.
 - d) L'estratègia de comunicació per difondre els valors naturals de l'espai.
 - e) El programa economicofinancer.
 - f) La concreció de mesures que impulsin la qualitat de vida de les poblacions afectades, així com, si escau, de les mesures de compensació i d'incentivació d'acord amb el que estableix aquesta Llei.
2. Les necessitats econòmiques per a la concessió d'ajudes i subvencions han de ser pressupostades en l'exercici immediatament posterior a l'entrada en vigor de cada pla rector d'ús i gestió.

Article 31. Procediment d'aprovació

1. Els plans rectors d'ús i gestió s'han d'aprovar per decret del Govern.
2. Una vegada iniciat el procediment per resolució del conseller, el procediment s'ha de tramitar de conformitat amb el que preveu l'article 9.2 lletres b), c), d) i e).
3. Els plans rectors d'ús i gestió seran objecte de revisió cada sis anys.
4. Les actuacions previstes en els plans rectors d'ús i gestió s'han de desenvolupar mitjançant programes anuals d'execució aprovats per una resolució de la persona titular de l'organisme competent en la gestió i administració ambiental dels espais naturals protegits.

Article 32. Normes de protecció

1. Els monuments naturals, els paisatges protegits i les àrees d'interès científic que no es troben incardinats en parcs, paratges o en reserves naturals han de comptar amb normes de protecció.
2. Aquestes normes han de contenir almenys les mesures de conservació, la regulació dels usos i el règim d'autoritacions, sempre d'acord amb el Pla d'ordenació dels recursos naturals, si n'hi ha i, amb caràcter general, han d'establir les condicions necessàries per a la seva supervivència i la seva pacífica contemplació.
3. Aquestes normes s'han d'aprovar per decret del Govern d'acord amb el procediment previst a l'article 9.2 lletres b), c), d) i e).
4. És d'aplicació a les normes de protecció l'establert a l'article 29.2 per als plans rectors d'ús i gestió.

CAPÍTOL VI. GESTIÓ DELS ESPAIS NATURALS PROTEGITS

Article 33. Gestió i administració

1. La gestió i l'administració ambiental dels espais naturals protegits correspon a la conselleria competent en matèria de medi ambient que pot desenvolupar-la mitjançant ens instrumentals. Aquesta conselleria ha de conèixer i informar preceptivament sobre tots els plans i projectes de disposicions generals que afectin o puguin afectar els Espais naturals protegits.

2. Per a la presa de decisions en la gestió mediambiental dels espais naturals protegits s'han de constituir autoritats de gestió per donar entrada a altres administracions públiques així com una representació adequada de propietaris i altres titulars de drets dins els espais naturals protegits.
3. En la composició de les autoritats de gestió s'han de donar entrada a representants de la resta d'administracions públiques proporcionalment a la seva aportació econòmica.
4. Les autoritats de gestió s'adscriuen a l'organisme competent en la gestió i administració ambiental dels espais naturals protegits.

Article 34. Juntes assessores

1. Els parcs, els paratges naturals i les reserves naturals poden disposar d'un òrgan consultiu i de participació dels propietaris, dels representants d'interessos socials i econòmics afectats i de les entitats i organitzacions la finalitat de les quals sigui la conservació de la natura, que es denomina Junta Assessora.
2. Les juntes assessores es creen de conformitat amb la normativa vigent de règim jurídic per a la creació d'òrgans col·legiats. Les juntes assessores s'adscriuen a l'organisme competent per a la gestió i administració ambiental dels espais naturals protegits.

TÍTOL IV. DE LA XARXA ECOLÒGICA EUROPEA “NATURA 2000”

Article 35. Xarxa ecològica europea “Natura 2000”

1. Les zones especials de conservació i les zones d'especial protecció per a les aus declarades a les Illes Balears s'integren a la Xarxa ecològica europea “Natura 2000”.
2. La declaració d'aquestes zones té com a objecte contribuir a garantir la biodiversitat en el marc europeu mitjançant la conservació dels hàbitats naturals i de la fauna i flora silvestres existents en el territori de les Illes Balears d'acord amb la normativa comunitària, tenint en compte, alhora, les exigències econòmiques, socials i culturals així com les particularitats de les Illes Balears.

Article 36. Zones especials de conservació.

1. Les zones especials de conservació són els espais delimitats per a garantir el manteniment o, si n'és el cas, el restabliment, en un estat de conservació favorable, dels tipus d'hàbitats naturals d'interès comunitari i dels hàbitats de les espècies d'interès comunitari, establerts d'acord amb la normativa europea.
2. Correspon al Consell de Govern, mitjançant un acord, la declaració com a zones especials de conservació dels Llocs d'importància comunitària que hagin estat seleccionats i designats per la Comissió Europea.

Article 37. Zones d'especial protecció per a les aus.

1. Les zones d'especial protecció per a les aus són els espais delimitats per a l'establiment de mesures de conservació especials per tal d'assegurar la supervivència i la reproducció de les espècies d'aus, en particular, d'aquelles incloses en l'annex II de la Llei 4/1989, de 27 de març, de conservació dels espais naturals protegits i de la flora i fauna silvestre i de les aus migratòries no incloses en l'esmentat annex però l'arribada de les quals sigui regular.

2. Les zones d'especial protecció per a les aus es declaren per acord del Consell de Govern.

Article 38. Mesures de conservació a la Xarxa "Natura 2000"

1. El Govern de les Illes Balears fixarà les mesures de conservació necessàries que implicaran, si n'és el cas, plans de gestió adequats, específics o integrats en altres instruments de planificació, i les apropiades mesures reglamentàries, executives o contractuals, que responguin a les exigències ecològiques dels tipus d'hàbitats i de les espècies d'interès comunitari presents a les zones que formin part de la Xarxa ecològica europea "Natura 2000".
2. En aquestes zones, les administracions públiques en l'àmbit de les seves competències, han vetllar per evitar el deteriorament dels hàbitats naturals, dels hàbitats de les espècies així com també les alteracions que repercuteixin en les espècies que han motivat la designació de les zones, en la mesura que les esmentades alteracions puguin tenir un efecte apreciable pel que fa als objectius de conservació.

Article 39. Avaluació de repercussions

1. La Conselleria de Medi Ambient ha d'informar preceptivament, abans de la seva execució, sobre qualsevol pla o projecte que, sense tenir una relació directa amb la gestió d'un lloc de la Xarxa "Natura 2000" o sense ser necessari per a aquesta gestió, pugui afectar-lo de forma apreciable, ja sigui individualment o en combinació amb altres plans o projectes. Aquest informe té per objecte l'avaluació de les repercussions ambientals del pla o projecte en relació amb els objectius de conservació de l'esmentat lloc.
2. A efectes del que preveu l'apartat anterior, el pla o projecte ha d'anar acompanyat d'un estudi d'avaluació de les repercussions ambientals en relació amb els objectius de conservació i ha d'incloure les corresponents mesures correctores. En el cas que al pla o projecte li sigui d'aplicació la normativa sobre avaluació d'impacte ambiental, aquest estudi d'avaluació de les repercussions ambientals s'ha d'incloure en el corresponent estudi d'avaluació d'impacte ambiental.
3. L'òrgan mediambiental ha d'emetre l'informe en el termini de dos mesos i només pot informar favorablement sobre el pla o projecte després d'assegurar-se que no causarà perjudici a la integritat del lloc en qüestió.
4. En el cas que de l'informe d'avaluació se'n derivin conclusions negatives i, rebutjades les solucions alternatives estudiades, el Consell de Govern pot, per raons imperioses d'interès públic de primer ordre, incloses les d'índole social o econòmica, autoritzar el pla o projecte, establint les mesures correctores i compensatòries necessàries per garantir els objectius de la Xarxa "Natura 2000". En aquest supòsit el Govern de les Illes Balears ha de comunicar a la Comissió Europea les mesures compensatòries que hagi adoptat.
5. En relació amb el que preveu l'apartat anterior, en el cas que en el lloc s'hi trobi un hàbitat natural prioritari o una espècie prioritària, només es poden al·legar consideracions relacionades amb la salut humana i la seguretat pública o raons relatives a conseqüències positives per al medi ambient així com també, en aquest cas amb consulta prèvia a la Comissió Europea, altres raons imperioses d'interès públic de primer ordre.

TÍTOL V. DELS PARCS NACIONALS A LES ILLES BALEARS

Article 40. Proposta de declaració

El Consell de Govern, oït el Consell Assessor d'Espais de Rellevància Ambiental, pot proposar a l'Estat la declaració com a parc nacional d'un espai natural de les Illes Balears que compleixi les condicions que estableixi la normativa bàsica estatal per a ser declarat com a tal.

Article 41. Gestió

1. Els representants del Govern de les Illes Balears a la Comissió Mixta de Gestió els designa la persona titular de la conselleria competent en matèria de medi ambient.
2. Els plans rectors d'ús i gestió dels parcs nacionals s'han d'aprovar per decret del Govern seguint el procediment establert a l'article 9.2 lletres b), c), d) i e).

TÍTOL VI. ALTRES DISPOSICIONS

Article 42. Compatibilitat de les diferents categories d'espais de rellevància ambiental

1. Dins un mateix àmbit territorial poden coexistir diferents figures de protecció si ho requereixen les seves particulars característiques i resulta convenient per a la consecució de la protecció dels valors naturals.
2. En aquests casos, s'han d'adoptar mesures de coordinació per a una eficaç integració harmònica de les diferents prescripcions.

Article 43. Denominacions

1. Les denominacions de les diferents categories esmentades en aquesta Llei s'han de fer servir únicament per als espais naturals que es declaren d'acord amb aquesta Llei i en la seva normativa de desenvolupament.
2. Sense perjudici del que prevegi en cada moment la legislació vigent en matèria de patents i marques, es prohibeix l'ús de la denominació de les zones protegides sense permís exprés de la conselleria competent en matèria de biodiversitat.
3. Les produccions artesanals de les àrees d'influència socioeconòmica, sense perjudici de la legislació específica i amb autorització prèvia de la conselleria competent en matèria de medi ambient, podran usar una etiqueta de qualitat de productes referenciada en la denominació de l'espai natural protegit.

Article 44. Senyalització

1. L'òrgan ambiental ha d'instal·lar senyals informatius, en l'àmbit territorial dels espais de rellevància ambiental de conformitat amb la normativa de senyalització que estableixi el Govern de les Illes Balears.
2. La instal·lació d'aquests senyals comporta l'obligació dels titulars de dret de donar pas i permetre el desenvolupament de les tasques necessàries per a la col·locació, conservació i renovació d'aquests.

Article 45. Convenis i servituds d'interès mediambiental

1. El Govern de les Illes Balears pot subscriure acords o convenis amb el titulars de drets sobre terrenys inclosos en espais naturals protegits per tal que aquests acceptin, a canvi d'una contraprestació econòmica, el desenvolupament de tasques i actuacions relacionades amb la gestió mediambiental que impliquin limitacions de les activitats, usos o aprofitaments que excedeixin del contingut normal del dret de propietat.
2. Els titulars poden cedir els seus drets de manera selectiva i les limitacions poden afectar només una part de la finca.
3. Aquests acords o convenis poden consistir en la constitució d'una servitud que s'ha d'inscriure en el Registre de la Propietat.

TÍTOL VII. RÈGIM D'INFRACCIONS , SANCIONS I POLICIA ADMINISTRATIVA

CAPÍTOL I. PRINCIPIS GENERALS

Article 46. Potestat sancionadora

1. La potestat sancionadora en relació amb el règim previst en aquesta Llei correspon a l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears.
2. La potestat sancionadora s'ha d'exercir seguint els tràmits establerts per la normativa reguladora del procediment a seguir per l'Administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears en l'exercici de la potestat sancionadora.
3. El titular de la direcció general competent en matèria de protecció d'espais naturals és l'òrgan competent per iniciar el procediment sancionador.
4. La competència per resoldre els procediments sancionadors correspon:
 - Al titular de la direcció general competent en matèria de protecció d'espais naturals, per a les infraccions lleus.
 - Al titular de la conselleria competent en matèria de medi ambient, per a les infraccions greus
 - Al Consell de Govern, per a les infraccions molt greus.

Article 47. Mesures provisionals

1. L'òrgan competent per a acordar l'inici del procediment sancionador pot adoptar mesures cautelars per tal d'evitar la continuació de la infracció o l'agreujament del mal causat, mitjançant un acte motivat.
2. Aquestes mesures provisionals han de ser congruents amb la naturalesa de la infracció i proporcionades a la seva gravetat.
3. Abans de l'inici del procediment, el conseller competent en matèria de medi ambient pot adoptar mesures cautelars en casos d'urgència i en aquells altres en què l'afectació dels interessos públics ho requereixi.

Article 48. Facultat inspectora

1. Sense perjudici de la competència d'altres administracions, la inspecció, vigilància i control de les matèries objecte d'aquesta Llei correspon a la conselleria competent en matèria de medi ambient la qual promourà els

mecanismes de control necessaris amb els altres òrgans de l'Administració autonòmica i de la resta d'administracions públiques.

2. Els cossos d'inspecció, vigilància i control de la Conselleria de Medi Ambient, als quals se'ls atribueixin aquestes funcions, tenen la condició d'agents de l'autoritat sempre que les despleguin en compliment d'aquesta Llei i acreditin la seva condició i actuació amb la corresponent documentació.

CAPÍTOL II. INFRACCIONS

Article 49. Infraccions

1. Constitueixen infraccions administratives les accions o omissions doloses o culposes comeses dins els espais de rellevància ambiental tipificades en aquesta Llei.
2. Les infraccions administratives es classifiquen en lleus, greus i molt greus.

Article 50. Infraccions lleus

1. Es consideren infraccions administratives lleus:
 - a. L'alteració de les condicions d'un espai o dels seus productes mitjançant l'ocupació, emprimada, tala, arrabassament, moviment de terres, extracció de materials o altres accions, sense autorització
 - b. La captura, mort o persecució injustificada d'animals silvestres en els supòsits en els quals sigui necessària autorització administrativa.
 - c. L'abandonament, fora dels llocs destinats a aquesta finalitat, de brossa, deixalles, residus o altres materials sòlids o líquids aliens al medi natural.
 - d. La circulació de qualsevol tipus de vehicle motoritzat camp a través o per pistes forestals l'ús de les quals s'hagi determinat com a restringit, sense autorització; igualment, la navegació per les zones de l'àmbit marí de navegació prohibida o restringida, sense autorització.
 - e. Dificultar l'acció dels agents de l'autoritat encarregats de la vigilància dels espais.
 - f. L'acampada, el bivac i la pernocta a l'aire lliure, sense autorització o incomplint-ne les condicions.
 - g. Fer foc, sense autorització o incomplint-ne les condicions.
 - h. L'organització d'actes multitudinaris dins els espais naturals sense la preceptiva autorització. No es consideren com a tals els que se celebren amb caràcter privat o familiar en les cases existents i voltants immediats.
2. Així mateix són infraccions administratives lleus la vulneració d'altres normes específiques contingudes en les disposicions normatives i en els instruments de planificació, protecció i gestió referides a: zones d'accés restringit, equipaments, limitacions establertes en relació amb l'afecció a elements de la flora, fauna i gea, instal·lacions i construccions, aprofitaments forestals, estacionament de vehicles, senyalitzacions i tancaments, activitats cinegètiques, piscícoles, esportives, recreatives, comercials, energètiques, activitats relacionades amb la investigació, vídeo i fotografia, activitats subjectes a avaluació d'impacte ambiental, aigües residuals i altres activitats que figurin en les disposicions normatives i en els instruments de planificació.

3. Amb independència de l'àmbit territorial on es cometi, es considera infracció administrativa l'ús de les denominacions i els anagrames dels espais de rellevància ambiental sense autorització
4. Constitueixen igualment infraccions administratives lleus les previstes en els dos articles següents quan, per l'escassa entitat, no siguin mereixedores de la qualificació de greus o molt greus.

Article 51. Infraccions greus

Són infraccions administratives greus:

- a. Les conductes previstes en les lletres a, b, d, g i h de l'apartat 1 i les previstes en l'apartat 2 de l'article anterior quan es produeixin danys significatius al medi natural o es duguin a terme amb finalitats de caràcter comercial o empresarial.
- b. L'obstrucció a l'actuació dels agents de l'autoritat encarregats de la vigilància de l'espai natural.
- c. La introducció d'espècies de flora i fauna silvestres sense autorització.
- d. L'alteració dels processos ecològics que siguin fonamentals per a la integritat dels ecosistemes.
- e. Fer foc en llocs prohibits.
- f. L'acampada, el bivac i la pernocta a l'aire lliure en llocs prohibits
- g. La destrucció de la senyalització.
- h. L'organització d'actes multitudinaris en les zones on estigui prohibit.
- i. Les accions que atemptin de forma greu contra la flora, fauna o configuració geològica dels espais naturals, sempre que el dany sigui reversible.

Article 52. Infraccions molt greus

Tenen la consideració d'infraccions molt greus:

- a. La utilització de productes químics, substàncies biològiques i altres contaminants, així com els abocaments de residus que alterin les condicions d'habitabilitat produint un dany molt greu als valors dels espais.
- b. Els incendis deliberats de massa forestal arbòria a l'interior dels espais
- c. Les conductes previstes en les lletres a, b, d, g i h de l'apartat 1 i les previstes en el apartat 2 de l'article 51 quan produeixin danys molt greus al medi natural.
- d. Les alteracions deliberades i irreversibles dels hàbitats dels espais naturals en contra de la seva normativa o planificació.

Article 53. Prescripció de les infraccions

Les infraccions previstes en aquesta Llei prescriuen als quatre anys, les molt greus; als dos anys, les greus; i en el termini d'un any les lleus. La prescripció de la infracció no comporta la impossibilitat d'exigir la restauració del medi natural i la reposició al seu estat anterior.

CAPÍTOL III. SANCIONS

Article 54. Sancions

1. Les infraccions tipificades en els articles anteriors han de ser sancionades amb les multes següents:
 - Les infraccions lleus, amb multa de 100 a 6000 euros
 - Les infraccions greus, amb multa de 6001 fins a 60.000 euros
 - Les infraccions molt greus, amb multa de 60.001 fins a 300.000 euros
2. La quantia de les sancions imposades per infraccions greus o molt greus pot incrementar-se fins al total del valor del benefici il·lícit obtingut pel subjecte infractor, fins al límit de 3.000.000 d'euros.
3. A més de les sancions pecuniàries relacionades a l'apartat anterior, la comissió d'infraccions greus o molt greus pot comportar també:
 - a. La suspensió del dret a obtenir o percebre subvencions o ajudes públiques de la comunitat autònoma en les matèries relacionades amb l'objecte d'aquesta llei, per un termini d'un any, en el cas d'infraccions greus, i d'entre dos i quatre anys en el cas d'infraccions molt greus.
 - b. Inhabilitació de l'infractor per ser titular d'autoritzacions, llicències i concessions administratives, o la seva revocació, en els mateixos terminis que la lletra a) anterior.
 - c. El tancament de l'establiment o la suspensió de l'activitat, també en els terminis fixats a la lletra a) d'aquest article. En aquest cas, s'ha d'incorporar a l'expedient sancionador un informe de l'òrgan competent per raó de la matèria.

Article 55. Gradació de les sancions

La gradació de les sancions, dins els intervals disposats a l'article anterior, s'ha de fer tenint en compte els aspectes següents:

- a. La intencionalitat o reiteració
- b. La transcendència social i el perjudici causat al medi natural
- c. La reincidència, per la comissió en el termini d'un any de més d'una infracció de la mateixa naturalesa quan s'hagi declarat per resolució ferma.
- d. L'ànim de lucre i la quantia del benefici obtingut quan no siguin elements constitutius del tipus
- e. El caràcter irreversible dels danys quan no sigui un element constitutiu del tipus
- f. Les circumstàncies dels responsables i el seu grau de participació
- g. La col·laboració de l'infractor amb l'Administració per a l'aclariment dels fets
- h. L'adopció, abans de la iniciació de l'expedient sancionador, pel presumpte responsable, de mesures correctores que minimitzin o resolguin els efectes perjudicials sobre els recursos naturals.

Article 56. Prescripció de les sancions

Les sancions previstes en aquesta Llei prescriuen en els terminis següents:

- a. Les imposades per comissió d'infraccions lleus, en el termini d'un any
- b. Les imposades per comissió d'infraccions greus, en el termini de dos anys

- c. Les imposables per comissió d'infraccions molt greus, en el termini de quatre anys

Disposició addicional primera

Es modifica la lletra a) de l'apartat 1 de l'article 19 de la Llei 6/1999, de 3 d'abril, de les Directrius d'ordenació territorial de les Illes Balears i de mesures tributàries, que queda redactat de la manera següent:

“a) Les àrees naturals d'especial interès d'alt nivell de protecció, definides per la Llei 1/1991, de 30 de gener, d'espais naturals i de règim urbanístic de les àrees d'especial protecció de les Illes Balears, així com també els parcs, les reserves naturals i els monuments naturals declarats a les Illes Balears.”

Disposició addicional segona

L'entrada en vigor d'aquesta Llei comporta l'inici del procediment per a l'elaboració del Pla d'ordenació dels recursos naturals de Cala d'Hort i Cap Llentrisca, amb l'àmbit territorial grafiat a l'annex I d'aquesta Llei. El Pla d'ordenació dels recursos naturals que s'aprovi pel Govern de les Illes Balears ha de prohibir expressament l'execució del projecte de camp de golf de Cala d'Hort i la seva oferta complementària. A les zones d'ús compatible o d'ús general situades fora de les àrees de protecció territorial fixades pel Pla territorial d'Eivissa i Formentera serà d'aplicació el règim previst a l'article 57.2 del Pla d'ordenació dels recursos naturals del Parc natural de ses Salines d'Eivissa i Formentera aprovat per Acord del Consell de Govern de 24 de maig 2002.

Disposició addicional tercera

Es manté la declaració de les reserves naturals des Vedrà, es Vedranell i dels illots de Ponent d'acord amb la delimitació i el règim jurídic establert en el Decret 24/2002, de 15 de febrer. Resten vigents les disposicions que estableix el Pla d'ordenació dels recursos naturals aprovat per Acord del Consell de Govern de 15 de febrer de 2002 per a les àrees de protecció estricta que conformen els illots i per a les àrees de conservació de l'àmbit marí que els envolten.

Disposició addicional quarta

1. Els propietaris dels béns ubicats en espais de rellevància ambiental podran convenir amb les administracions públiques competents la cessió en propietat d'aquests béns en pagaments dels seus deutes, d'acord amb la legislació aplicable.
2. El lliurament en propietat de béns ubicats en espais de rellevància ambiental podrà també convenir-se a favor de les entitats locals com a substitució de les cessions i altres càrregues d'obligat compliment, derivades de l'execució de la legislació urbanística, sempre que garanteixin la satisfacció dels beneficis que a l'interès general reportin aquestes cessions.

Disposició addicional cinquena

La conselleria competent en matèria d'hisenda ha d'adoptar les mesures necessàries per dotar els crèdits pressupostaris suficients per al compliment dels objectius fixats en aquesta Llei.

Disposició transitòria

Els espais naturals protegits existents amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta Llei mantenen la naturalesa de les seves respectives declaracions i el seu règim jurídic. La Reserva natural de s'Albufereta queda requalificada com a reserva natural especial.

Disposició derogatòria

1. Queden derogades totes les disposicions d'igual o inferior rang que s'oposen al que estableix aquesta Llei i, en especial, els articles 26 i 27 de la Llei 1/1991, d'espais naturals i règim urbanístic de les àrees d'especial protecció de les Illes Balears.
2. Sense perjudici del que estableix la disposició addicional tercera es deroga el Decret 24/2002, de 15 de febrer, pel qual es declaren el Parc natural de Cala d'Hort, Cap Llentrisca i sa Talaia i les reserves naturals des Vedrà, es Vedranell i els illots des Ponent i l'Acord del Consell de Govern de 15 de febrer de 2002 d'aprovació del Pla d'ordenació dels recursos naturals de Cala d'Hort, Cap de Llentrisca i sa Talaia.
3. Es deroga la disposició addicional dissetena de la Llei 10/2003.

Disposició final primera

Mitjançant un decret del Govern, s'ha d'actualitzar periòdicament la quantia de les sancions que es preveuen en aquesta Llei. Aquesta actualització no pot ser superior al tant per cent d'increment que experimenti l'índex de preus al consum publicats per l'Institut Nacional d'Estadística.

Disposició final segona

Es faculta el Govern de les Illes Balears per dictar les disposicions necessàries per a desplegar aquesta Llei.

Disposició final tercera

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà d'haver-se publicat en el Butlletí Oficial de les Illes Balears.

Palma, 19 de novembre de 2004

El conseller de Medi Ambient

Jaume Font Barceló

EL PRESIDENT

Jaume Matas Palou